

Lovforslag nr. L 52. Fremsat den 29. oktober 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven, virksomhedsskatteloven, konkursskatteloven og boafgiftsloven

(Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed og lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.)

§ 1

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »1. og 2. pkt.« til: »1. pkt.« og efter »i overvejende grad driver virksomheden« indsættes: », jf. dog stk. 8«.

2. I § 25 A, stk. 2, indsættes efter »der har rådighed over virksomheden som nævnt i § 24 A«: », jf. dog stk. 8«.

3. I § 25 A, stk. 3, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7.« til: »jf. dog stk. 7 og 8.«.

4. I § 25 A, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »efter denne lov«: »og lov om arbejdsmarkedsfonde« og efter »A-skat«: »og arbejdsmarkedsbi- drag«.

5. I § 25 A, stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 8«.

6. I § 25 A indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Deltager begge ægtefæller i væsent- ligt og ligeligt omfang i driften af den enes eller begge erhvervsvirksomhed, og hæfter ægte- fællerne i samme omfang for virksomhedens forpligtelser, kan ægtefællerne efter anmod- ning fordele virksomhedens resultat mellem sig i det omfang, fordelingen sagligt kan begrun-

des i virksomhedens drift. Virksomhedens re- sultat opgøres under ét efter skattelovgivnin- gens almindelige regler, hvorefter hver af æg- tefællerne medregner sin andel af resultatet ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst, jf. personskatte- lovens §§ 2-4.

Stk. 9. Ægtefæller kan omgøre deres beslut- ning om at anvende reglerne i stk. 3 og 8, hvis tilkendegivelse herom sker fra begge ægtefæl- ler til den kommunale skattemyndighed inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændi- ge erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbe kendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Er den skattepligtige gift, og anven- der ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelo- vens § 25 A, stk. 8, anvender ægtefællerne un- der ét virksomhedsordningen på indkomst fra virksomheden, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af de opgjorte beløb.«.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

2. I § 22 a, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Er den skattepligtige gift, og anvender æg- tefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens

§ 25 A, stk. 8, beregner ægtefællerne under ét et kapitalafkast, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af kapitalafkastet ved opgørelsen af den personlige indkomst og kapitalindkomsten.«

3. I § 22 a, stk. 1, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

4. I § 22 b, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, anvender ægtefællerne under ét reglerne om henlæggelse til konjunkturudligning, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af fradrag for henlæggelser henholdsvis indtægtsføring af henlæggelser.«

5. I § 23 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, kan hver af ægtefællerne anvende reglerne i stk. 1.«

§ 3

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 745 af 21. september 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, 2. pkt., og § 13 C, stk. 1, ændres »Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7,« til: »Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7 og 8,«.

§ 4

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 1, affattes således:

»En person kan afgiftsfrit give gaver, hvis samlede værdi inden for et kalenderår ikke overstiger et grundbeløb (i 1987-niveau) på 32.100 kr. til

- a) afkom, stedbørn og deres afkom,
- b) afdødt barns eller stedbarns efterlevende ægtefælle,

c) forældre,

d) personer, der har haft fælles bopæl med gavegiver i de sidste 2 år før modtagelsen af gaven, og personer, der tidligere har haft fælles bopæl med gavegiver i en sammenhængende periode på mindst 2 år, når den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse, herunder i en ældrebolig,

e) plejebørn, der har haft bopæl hos gavegiver i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos gavegiver sammen med plejebarnet, og

f) stedforældre og bedsteforældre.«

2. § 23, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Der skal betales 15 pct. i afgift af gaver til personer som nævnt i § 22, stk. 1, litra a-e, i det omfang gaverne i et kalenderår overstiger det i § 22, stk. 1, nævnte beløb.«

3. I § 23, stk. 2, ændres »stedforældre og bedsteforældre« til: »personer som nævnt i § 22, stk. 1, litra f«.

4. I § 50 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Har en person inden denne lovs ikrafttræden givet forskud på forventet arv til en person, der på tidspunktet for givers død er omfattet af § 22, stk. 1 eller stk. 2, og er forskuddet ikke blevet afgiftsberigtiget på det tidspunkt, hvor det blev givet, skal der ved givers død betales en gaveafgift på 15 pct. af forskuddet.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1-3 har virkning fra og med indkomståret 1998.

Stk. 3. § 4, nr. 1-3, har virkning for gaver modtaget den 1. januar 1998 eller senere og § 4, nr. 4, har virkning for forskud på forventet arv, hvor giver er død den 1. januar 1998 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af kildeskatteloven, virksomhedsskatteloven og konkurskatteloven med henblik på at udvide ægtefællers mulighed for, med skattemæssig virkning, at fordele resultatet fra fælles drevet erhvervsvirksomhed. Lovforslaget indeholder endvidere forslag til ændring af boafgiftsloven med henblik på lempelse af beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Formålet med lovforslaget er at give ægtefæller, der i væsentligt og ligeligt omfang deltager i driften af den enes eller begge erhvervsvirksomhed, udvidede muligheder for med skattemæssig virkning at fordele virksomhedens resultat mellem sig. Hidtil har disse ægtefæller været henvist til at anvende reglerne om medarbejdende ægtefælle eller reglerne om lønataler mellem ægtefæller ved fordelingen af virksomhedens overskud. Disse regler, som findes i kildeskattelovens § 25 A, foreslås opretholdt.

1. Gældende regler

Efter gældende regler beskattes indkomst vedrørende en erhvervsvirksomhed ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, uanset hvem af ægtefællerne, der ejer virksomheden. Benyttes virksomhedsordningen, medregnes evt. kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 7 dog ved ejerens indkomstopgørelse. Hvis ingen af ægtefællerne deltager aktivt i driften af virksomheden, beskattes over- eller underskud dog hos den ægtefælle, der har rådighed over virksomheden.

Medarbejdende ægtefælle:

Deltager begge ægtefæller i væsentligt omfang i driften af erhvervsvirksomheden, kan ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udløb, overføre indtil 50 pct. af virksomhedens overskud til den medarbejdende ægtefælle som skattepligtig indkomst

(personlig indkomst) hos denne. Det overførte beløb kan dog ikke overstige et grundbeløb på 117.300 kr., som reguleres efter personskattelovens § 20. For 1998 kan overførslen maksimalt udgøre 155.100 kr.

Beregningsgrundlaget for det overskud, der maksimalt kan overføres til den medarbejdende ægtefælle, er virksomhedens skattepligtige overskud før kapitalindtægter og kapitaludgifter, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 4.

Skattemæssige afskrivninger m.v. foretages således inden der sker beregning af den del af overskuddet, der kan overføres til den medarbejdende ægtefælle. På tilsvarende måde skal der ske tillæg af skattepligtige tilskud m.v., der vedrører virksomheden, sygedagpenge efter reglerne om frivillig forsikring og evt. værdi af forbrug af egne varer fra virksomheden, inden den medarbejdende ægtefælles andel af overskuddet kan beregnes. Endvidere fragår underskud fra tidligere år i det omfang, det hidrører fra virksomheden.

Når virksomhedens overskud på den anførte måde er opgjørt efter de almindelige regler, skal der herefter ske tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og fradrag af rente- og udbytteindtægter, samt kursgevinster på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af virksomhedens overskud.

Det overførte beløb må ikke stå i åbenbart misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats i erhvervsvirksomheden. Der kan herved tages hensyn til såvel arbejdets tidsmæssige udstrækning som karakteren af det udførte arbejde. Den personlige indkomst for den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, nedsættes med det overførte beløb.

Det er en betingelse, at den medarbejdende ægtefælle i væsentligt omfang har deltaget i driften af erhvervsvirksomheden. Det beror på en konkret afgørelse, om ægtefællens deltagelse i det enkelte tilfælde har haft et væsentligt omfang.

Der skal være tale om medarbejde af fastere karakter, som lægger beslag på en betydelig del af ægtefællens arbejdskraft.

Endvidere må ægtefællens medvirken have haft et sådant omfang, at der ved tilrettelæggelsen af virk-

somhedens drift er regnet med ægtefællens deltagelse i arbejdet. Normalt er der således sparet udgift til anvendelse af fremmed arbejdskraft. Det vil i almindelighed ikke være tilstrækkeligt, at ægtefællen har passet virksomhedens forretningstelefon. Arbejdet med regnskabsføring i virksomheden kan begrunde skattemæssig stilling som medarbejdende ægtefælle, hvis virksomheden har et sådant omfang, at regnskabsføringen stiller betydelige krav til ægtefællens arbejdsindsats. I en mindre virksomhed, hvor regnskabsføringen væsentligt består i nogle få daglige poster, kan det ikke danne grundlag for beskatning som medarbejdende ægtefælle.

Hvor ægtefællen arbejder med i virksomheden hver dag, skal der i almindelighed være tale om en daglig arbejdsindsats på mindst 3-4 timer. Er der ikke tale om daglig medvirken eller medvirken i hele indkomståret kræves normalt en væsentlig større daglig arbejdsindsats.

Reglerne om medarbejdende ægtefælle er udelukkende skattemæssige beregningsregler, der fastsætter den skattemæssige fordeling af overskuddet mellem ægtefællerne, og forhindrer ikke, at ægtefællerne civilretligt foretager en anden fordeling. Overførsel til medarbejdende ægtefælle er frivillig og sker på ægtefællernes anmodning, normalt i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for det pågældende indkomstår.

Reglerne er et værn mod misbrug, der skal sikre, at ægtefæller ikke har mulighed for at opdele et overskud, som faktisk kun er optjent af den ene ægtefælle.

Lønaftale mellem ægtefæller:

Som et alternativ til reglerne om overførsel af overskud til medarbejdende ægtefælle kan ægtefæller, der begge deltager i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, indgå en lønaftale, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 7. Indgår ægtefællerne en lønaftale, betragtes den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden og dermed skal medregne overskuddet vedrørende erhvervsvirksomheden, som arbejdsgiver, mens den anden ægtefælle betragtes som lønmodtager.

Det indebærer, at ægtefællerne i skattemæssig henseende har de rettigheder og forpligtelser, som knytter sig til at have status som arbejdsgiver og lønmodtager.

Den aftalte løn beskattes hos lønmodtagerægtefællen og fratrækkes ved opgørelsen af virksomhedens overskud hos den anden ægtefælle. Arbejdsgiverægtefællen skal indeholde A-skat efter reglerne i kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidrag efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsfonde. Indgåelse af en lønaftale vil også bevirke, at lønmodtagerægtefællen

kan foretage indskud på etableringskonto, modtage skattefri befordrings- og rejsegodtgørelse og fradrage faglige kontingenter.

Lønaf-talen kan først tillægges skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor aftalen træder i kraft. Lønaf-talens skattemæssige gyldighed er betinget af, at pligterne efter kildeskatteloven om indeholdelse og indbetaling af A-skat overholdes. Hvis arbejdsgiverægtefællen undlader at indeholde A-skat, eller hvis indeholdt A-skat ikke indbetales eller indbetales så sent, at det kan medføre strafansvar som ved manglende indbetaling, bortfalder ægtefællernes mulighed for at opretholde lønaf-talen. Hvis virksomheden udover ægtefællerne har ansatte, dækker indbetalinger af indeholdt A-skat først de øvrige ansattes A-skatteforpligtelser.

Lønaf-talen kan kun anerkendes skattemæssigt, hvis aftalen dækker over et reelt arbejdsforhold, og lønnen ikke står i åbenbart misforhold til lønmodtagerægtefællens arbejdsindsats i virksomheden. Ved afgørelsen af om lønnen er i overensstemmelse med lønmodtagerægtefællens kvalifikationer og arbejdsindsats, skal der lægges vægt på, om ægtefællen kunne have opnået den samme løn i et tilsvarende ansættelsesforhold hos en anden arbejdsgiver.

Det er ikke en betingelse for en skattemæssig anerkendelse af lønaf-talen, at der er tale om en væsentlig arbejdsindsats i virksomheden. Også i de tilfælde, hvor en ægtefælle arbejder i virksomheden 1-2 timer dagligt eller kun lejlighedsvis deltager i driften af virksomheden, kan ægtefællerne indgå en lønaf-tale med skattemæssig gyldighed.

Lønaf-talens anerkendes skattemæssigt, uanset om den gælder hele indkomståret, ligesom det ikke i sig selv har betydning for lønaf-talen, hvis ægtefællerne ophæver samlivet i løbet af indkomståret.

I de indkomstår, hvor en lønaf-tale finder anvendelse i hele året eller en del af året, kan reglerne om overførsel af overskud til medarbejdende ægtefælle ikke anvendes. Indgår ægtefællerne i løbet af et indkomstår en lønaf-tale, kan der ikke overføres til medarbejdende ægtefælle af den del af virksomhedens overskud i det pågældende indkomstår, som ligger forud for lønaf-talens indgåelse. Tilsvarende kan reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle ikke anvendes på overskuddet i den resterende del af et indkomstår i de tilfælde, hvor ægtefællerne har op-hævet en lønaf-tale i løbet af indkomståret.

2. Lovforslaget

Efter gældende regler kan ægtefæller, der driver virksomhed fra fælles lokaler og med fælles ansatte, i visse tilfælde fravige fordelingsreglerne i kildeskattelovens § 25 A, forudsat begge ægtefæller har de nød-

vendige kvalifikationer til at drive den pågældende virksomhed. Det kræver imidlertid, at ægtefællerne sandsynliggør, at de har hver sin kundekreds, og at der sker en dokumenterbar fordeling af indtægter og udgifter på et objektivt grundlag. I sådanne tilfælde vil ægtefællerne - uanset om de civilretligt har indgået en interessentskabskontrakt - kunne anses for at drive hver sin virksomhed.

Med lovforslaget udvides de tilfælde, hvor de nuværende fordelingsregler i kildeskattelovens § 25 A kan fraviges, til også at gælde, når ægtefællerne sammen driver en virksomhed med samme kundekreds og uden opdeling af indtægter og udgifter, og derfor ikke kan anses for at drive hver sin virksomhed.

Det foreslås således, at ægtefæller frit kan dele resultatet fra erhvervsvirksomheden mellem sig, hvis ægtefællerne begge deltager i væsentligt og ligeligt omfang i driften af virksomheden, hvis de hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser og fordelingen er sagligt begrundet i virksomhedens drift.

For ægtefæller, der opfylder disse betingelser, medfører bestemmelsen, at begge ægtefæller - afhæn-

gig af virksomhedens overskud - har mulighed for at medregne indkomst fra virksomheden uden begrænsning og derfor kan udnytte bundfradraget ved beregning af topskatten på 251.200 kr. (1998) fuldt ud. Hvis ægtefællerne udelukkende kan anvende reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle, vil den ene ægtefælle højst kunne medregne 155.100 kr. (1998) af virksomhedens overskud ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst. Ægtefællernes samlede skat bliver således mindre end, det ville være tilfældet, hvis reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle anvendes.

Hvis ægtefællerne ikke opfylder betingelserne for frit at fordele virksomhedens resultat, og værdien af den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats overstiger beløbsbegrænsningen for overførsel af overskud på 155.100 kr. (1998), har ægtefællerne mulighed for at indgå en lønaftale, idet det aftalte vederlag kan fastsættes til, hvad der kan opnås i et tilsvarende ansættelsesforhold i en anden virksomhed.

Nedenfor er angivet en oversigt over ægtefællernes mulighed for at fordele overskud fra deres fælles erhvervsvirksomhed mellem sig efter lovforslaget:

Oversigt: Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles erhvervsvirksomhed

	Betingelser	Konsekvenser
Lønaftale	<ul style="list-style-type: none"> - Arbejdsgiverægtefællen indeholder og indbetaler A-skat og arbejdsmarkedsbidrag - Vederlaget må ikke stå i åbenbart misforhold til lønmodtagerægtefælless arbejdsindsats. 	<ul style="list-style-type: none"> - Den deltagende ægtefælle betragtes som lønmodtager. - Ægtefællen kan modtage en løn svarende til, hvad der kunne opnås i et tilsvarende ansættelsesforhold hos en anden arbejdsgiver end ægtefællen.
Medarbejdende ægtefælle	<ul style="list-style-type: none"> - Ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. - Det overførte beløb må ikke stå i misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats. - Væsentlig arbejdsindsats (i almindelighed kræves 3-4 timer daglig arbejdsindsats) - Der er ikke indgået en lønaftale med ægtefællen i hele året eller en del af året. 	<ul style="list-style-type: none"> - Den medarbejdende ægtefælle betragtes som selvstændigt erhvervsdrivende, men kan ikke anvende reglerne i virksomhedsskatteloven. - Der kan overføres op til 50 pct. af virksomhedens overskud renset for kapitalindtægter og -udgifter, dog højst 155.100 kr. (1998). - Den medarbejdende ægtefælle har ingen fradrag som selvstændigt erhvervsdrivende i det overførte overskud. Disse fradrag er foretaget af den anden ægtefælle før beregningen af overførslen.
Fri fordeling	<ul style="list-style-type: none"> - Ægtefællerne skal i væsentligt og ligeligt omfang deltage i virksomhedens drift. - Ægtefællerne hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser. - Fordelingen skal kunne begrundes sagligt i virksomhedens drift. - Der er ikke indgået en lønaftale med ægtefællen i hele året eller en del af året. 	<ul style="list-style-type: none"> - Begge ægtefæller er selvstændigt erhvervsdrivende og begge kan anvende reglerne i virksomhedsskatteloven. - Virksomhedens overskud eller underskud opgøres under ét og deles mellem ægtefællerne efter en fordelingsnorm, der har en saglig driftsmæssig begrundelse. Virksomhedsskattelovens regler anvendes for begge ægtefæller under ét, hvorefter de opgjorte beløb fordeles.

Lempelse af beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Lovforslaget går ud på at lempe beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn, således at de ikke blot boafgiftsmæssigt, men også i relation til gaveafgift ligestilles med andre nærtstående.

Efter de gældende regler er gaver mellem ægtefæller, der ikke er fraseparerede, afgiftsfri. For gaver mellem andre nærtstående f.eks. gaver til børn, børnebørn eller forældre gælder, at de første 41.400 kr. (1997) er afgiftsfri. Såfremt gavens værdi overstiger dette beløb, betales en gaveafgift på 15 pct. af det overskydende beløb. Gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn er ikke omfattet af gaveafgiftsreglerne i boafgiftsloven, og sådanne gaver udløser derfor indkomstskat.

Arv mellem ægtefæller, der ikke er fraseparerede, er afgiftsfri. For andre nærtstående f.eks. børn, børnebørn og forældre gælder, at de betaler boafgift på 15 pct. af den arvebeholdning, der overstiger et bundfradrag på 186.000 kr. (1997). For ugifte samlevende gælder, at de betaler boafgift på 15 pct., men ikke tillægsboafgift, hvis parterne har haft fælles bopæl de sidste 2 år før dødsfaldet, eller hvis den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse. For plejebørn gælder, at de betaler boafgift på 15 pct., men ikke tillægsboafgift, hvis de har haft bopæl hos afdøde i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos afdøde sammen med plejebarnet. I relation til arv ligestilles ugifte samlevende og plejebørn, der opfylder bopælskravet, således med andre nærtstående.

Det foreslås i relation til gaveafgiftsreglerne at ligestille ugifte samlevende og plejebørn med andre nærtstående.

Flere personer kan samtidig opfylde bopælskravet og dermed være omfattet af den gaveafgiftspligtige personkreds. Dette er i overensstemmelse med, hvad der gælder på boafgiftsområdet. Det behøver således ikke være personer, der samlever i et ægteskabsliggende forhold, men kan også være slægtninge, pleje-

børn, der har fælles bopæl med gavegiver, eller parter i et bofællesskab. Det indebærer, at skattemyndighederne ikke skal foretage nogen vurdering af samlivsforholdets nærmere indhold.

Administrative konsekvenser

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Gennemførelse af forslaget skønnes at medføre engangsudgifter til edb-udvikling på 1 mill. kr. Udgifterne vil fordele sig således over tiden: 1997: 0,2 mill. kr., 1998: 0,6 mill. kr. og 1999: 0,2 mill. kr.

Lempelse af beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Provenumæssige konsekvenser

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Forslaget medfører, at der under visse betingelser kan overføres mere end 155.100 kr. (1998) af en virksomheds overskud til den af ægtefællerne, der anses for medarbejdende ægtefælle.

I tilfælde, hvor en fælles drevet erhvervsvirksomhed giver et tilstrækkeligt stort overskud, udgør den skattemæssige fordel ved den ekstra overførsel, der efter forslaget kan foretages til den medarbejdende ægtefælle, op til ca. 12.000 kr. årligt. Den maksimale skattebesparelse svarer til topskatten efter skatte-loftsnedslag af et beløb på 96.100 kr. (1998). (Topskattegrænsen på 251.200 kr. minus den gældende overførselsgrænse på 155.100 kr.).

I indkomståret 1995 benyttede ca. 32.000 erhvervsdrivende ægtepar reglerne om overførsel af overskud til medarbejdende ægtefælle. Det gennemsnitlige overførte beløb udgjorde ca. 108.000 kr. Knap 15.000 medarbejdende ægtefæller fik overført det maksimale beløb.

I tabel 1 er vist fordelingen af medarbejdende ægtefæller indenfor forskellige erhverv.

Tabel 1. Personer med indkomst som medarbejdende ægtefælle. 1995.

Medarbejdende ægtefælle i:	Antal personer	Heraf med maks. overførsel	Gns. indkomst som medarbejdende ægtefælle
	(1.000)	(1.000)	Kr.
Landbrug m.v.....	12	5	107.200
Fremstilling, bygge- og anlægsvirksomhed.....	3	2	123.000
Handel- og service virksomhed.....	7	4	121.900
Uoplyst.....	4	3	121.000
Ikke medarb. ægtefælle som hovederhverv.....	6	1	76.300
I alt.....	32	15	108.100

Anm: Lovmodelberegninger på stikprøve på 3 pct. af befolkningen.

Den største andel, ca. 37 pct., af de medarbejdende ægtefæller findes indenfor landbruget, hvor den gennemsnitlige indkomst som medarbejdende ægtefælle udgør ca. 107.000 kr. Den højeste gennemsnitlige indkomst findes indenfor fremstilling, bygge- og anlægsvirksomhed. Andelen af medarbejdende ægtefæller, der får overført det maksimale beløb er størst indenfor fremstillings-, bygge- og anlægsvirksomhed.

Det er ikke på grundlag af de foreliggende statistiske oplysninger muligt at udarbejde et præcist skøn over forslaget's provenumæssige konsekvenser.

Ægtepar, der opfylder betingelserne for at kunne udnytte forslaget's regler, skønnes at være en begrænset andel af dem, der befinder sig blandt de 15.000 par, der efter gældende regler overfører det maksimale beløb.

Provenutabet vurderes på denne baggrund til i størrelsesordenen 10-20 mill. kr. årligt. Provenutabet vedrører alene staten.

For finansåret 1998 skønnes provenutabet ligeledes at udgøre ca. 10-20 mill. kr.

Lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Efter forslaget foreslås en i gaveafgiftsmæssig sammenhæng ligestilling mellem ugifte samlevende og plejebørn med andre nærtstående familiemedlemmer, således at gaver ydet til ugifte samlevende og plejebørn overgår fra almindelig indkomstbeskatning til den lempeligere gavebeskatning.

Der foreligger ingen tilgængelige statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et underbygget skøn over provenutabet ved forslaget.

Det antages dog, at der kun i begrænset omfang forekommer indkomstskattepligtige gaveoverdragelser til de omfattede persongrupper, og provenutabet skønnes derfor ikke at ville overstige ca. 5-10 mill. kr.

årligt. Ca. halvdelen af provenutabet vedrører kommunerne.

For finansåret 1998 skønnes provenutabet ligeledes til ca. 5-10 mill. kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Forslaget betyder en skattemæssig lempelse for ægtefæller i tilfælde, hvor de sammen driver en erhvervsvirksomhed på lige vilkår.

Forslaget har været forelagt et udsnit af Testpanelet.

Generelt har de berørte virksomheder vurderet, at forslaget ikke vil medføre ændringer i virksomhedernes administrative byrder.

Lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Forslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget anses ikke for at indeholde miljømæssige konsekvenser.

EU-retlige aspekter

Lovforslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 3

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 25 A, stk. 1 og 3, indsættes en henvisning til den under nr. 6

foreslåede bestemmelse, der under visse betingelser giver ægtefæller mulighed for frit at fordele virksomhedens resultat. Derved tydeliggøres, at hovedreglen om, at indkomst fra virksomheden beskattes hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, kan fraviges, hvis betingelserne for fri fordeling af virksomhedens resultatet opfyldes.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 25 A, stk. 2, indsættes en henvisning til den under nr. 6 foreslåede bestemmelse, der under visse betingelser giver ægtefæller mulighed for frit at fordele virksomhedens resultat. Derved tydeliggøres, at reglen om, at kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 7, der overføres til den skattepligtige, beskattes hos den ægtefælle, der efter ægteskabslovgivningens regler har rådighed over virksomheden, kan fraviges, hvis betingelserne for fri fordeling af virksomhedens resultat er opfyldt.

Til nr. 4

I henhold til kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er det en betingelse for at tillægge en lønaftale skattemæssig virkning, at pligterne efter kildeskatteloven til at indeholde og indbetale A-skat overholdes. Det fremgår imidlertid ikke af bestemmelsen, hvorvidt det er en betingelse for at tillægge en lønaftale skattemæssig virkning, at der indeholdes og indbetales arbejdsmarkedsbidrag efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsfonde. Det præciseres med den foreslåede ændring.

Til nr. 5

Det foreslås med ændringen i 2. pkt., at den nye bestemmelse om fri fordeling af resultatet mellem ægtefællerne - ligesom reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle - ikke kan anvendes i de indkomstår, hvor en lønaftale helt eller delvist har fundet anvendelse i hele året eller en del af året.

Til nr. 6

Der foreslås indsat en ny bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, der gør det muligt for ægtefæller med skattemæssig virkning frit at fordele resultatet fra en virksomhed, som de driver i fællesskab. Efter de gældende regler beskattes resultatet hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden. Da det altid vil være muligt at udpege en af ægtefællerne som den, der i overvejende grad driver virksomheden, er ægtefællerne begrænset i deres mulighed for at fordele resultatet mellem sig. Dette kan synes urimeligt, når der kun er en uvæsentlig forskel

på ægtefællernes deltagelse i driften af virksomheden.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at gøre reglerne mere fleksible, således at den skattemæssige behandling af ægtefællerne i disse tilfælde i videst muligt omfang svarer til den skattemæssige behandling af erhvervsfællesskaber, hvor der ikke er et interessefællesskab mellem deltagerne.

Væsentlig og ligelig deltagelse i virksomhedens drift

Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at begge ægtefæller deltager i væsentligt og ligeligt omfang i virksomhedens drift. Deltagelse i væsentligt omfang svarer til betingelsen for at anvende reglerne om medarbejdende ægtefælle. Hvis ingen af ægtefællerne deltager aktivt i driften af virksomheden, beskattes over- eller underskud som efter gældende regler hos den ægtefælle, der har rådighed over virksomheden.

Derudover kræves, at ægtefællerne deltager i ligeligt omfang i virksomhedens drift. Hermed menes først og fremmest, at ægtefællerne yder tilnærmelsesvis den samme arbejdsindsats i virksomheden. Det er ikke et krav, at arbejdsindsatsen er nøjagtig den samme, men hvis den ene ægtefælle deltager heltids i virksomhedens drift, og den anden ægtefælle har lønarbejde - eksempelvis 15 timer om ugen - udover deltagelsen i virksomheden, er der en formodning for, at ægtefællerne ikke deltager i ligeligt omfang i driften af virksomheden.

Deltager begge ægtefæller heltids i driften af virksomheden uden samtidig at have lønarbejde, må ægtefællerne derimod antages at deltage ligeligt i virksomhedens drift. Deltager ingen af ægtefællerne heltids i virksomheden, vil bestemmelsen også kunne anvendes, hvis ægtefællerne deltager væsentligt og ligeligt i virksomhedens drift.

Baggrunden for det anførte er, at målgruppen for den nye fordelingsbestemmelse er ægtefæller, der driver virksomhed sammen som ligeværdige partnere. Det er ikke hensigten, at ægtefæller skal kunne anvende bestemmelsen, hvis den ene af ægtefællerne har lønarbejde i ikke uvæsentligt omfang ved siden af arbejdet i virksomheden, mens den anden ægtefælle arbejder heltids i virksomheden. Lønarbejde i ubetydeligt omfang ved siden af virksomhedsdeltagelsen, udelukker derimod ikke anvendelse af bestemmelsen.

Der er tale om en »formodningsregel«, som kan fraviges af ligningsmyndighederne, hvis ægtefællerne kan dokumentere, at de trods den ene ægtefælles lønarbejde deltager ligeligt i driften.

Ægtefællernes faglige baggrund er uden betydning for anvendelsen af bestemmelsen.

Efter gældende regler kan der ikke ske overførelse til medarbejdende ægtefælle, hvis en ægtefælle er syg eller har orlov i så lang en periode, at vedkommende ikke kan siges, at have ydet en væsentlig arbejdsindsats i virksomheden set over hele indkomståret. Tilsvarende gælder i relation til den nye bestemmelses betingelse om deltagelse i virksomhedens drift i væsentligt og ligeligt omfang.

Hæftelse i samme omfang

Det er endvidere en betingelse, at begge ægtefæller hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser. Derved bærer begge ægtefæller en økonomisk risiko i relation til virksomheden, hvilket understreger det ligeværdige partnerskab mellem ægtefællerne. Tilsvarende gælder for personer uden interessefællesskab. Eksempelvis hæfter to interessenter i et interessentskab personligt, solidarisk og direkte for virksomhedens forpligtelser.

Den omstændighed, at der er tale om ægtefæller, der driver virksomhed sammen, betyder, at der ikke altid - som det typisk er tilfældet, når personer uden interessefællesskab driver virksomhed sammen - er oprettet en interessentskabskontrakt eller lignende, og at virksomheden ikke nødvendigvis ejes i fællesskab.

For ikke at afskære ægtepar, der ønsker at drive virksomhed sammen uden formel indbyrdes aftale og uden fælles ejerskab, fra at anvende bestemmelsen, stilles der hverken krav om, at samarbejdet er formaliseret gennem en interessentskabskontrakt eller lignende eller om, at begge ægtefæller skal være ejere af virksomheden.

Til gengæld skal ægtefællerne - for at kunne fordele resultatet som ligeværdige partnere - på anden måde end ved fælles deltagelse i interessentskab eller lignende hæfte som ligeværdige partnere. Det medfører, at hvis kun den ene ægtefælle ejer virksomheden, kan bestemmelsen ikke anvendes, medmindre den anden ægtefælle hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser, eksempelvis gennem påtagelse af en kautionsforpligtelse.

I erkendelse af at det i en sådan situation vil være besværligt for ægtefællerne i ethvert tilfælde at tilkendegive overfor leverandører m.v., at begge hæfter for betalingen, vil det være tilstrækkeligt til at opfylde betingelsen, at der hæftes i samme omfang for virksomhedens kassekredit og banklån m.v. og over for hovedleverandører.

Det er udelukkende den fælles drevne virksomheds forpligtelser, som ægtefællerne skal hæfte for i samme omfang. Hvis den ene ægtefælle har en anden virksomhed ved siden af - eksempelvis en udlejningsejendom - kræves det ikke, at ægtefællerne hæfter i

samme omfang vedrørende denne virksomhed, heller ikke hvis ejendommen er udlejet til den fælles drevne virksomhed. Hvis udlejningsejendommen derimod er en del af den fælles drevne virksomhed, skal ægtefællerne også hæfte i samme omfang vedrørende ejendommen.

Indkomstopgørelse og fordeling

Der stilles ikke krav om, at virksomhedens resultat deles i et bestemt forhold mellem ægtefællerne, men fordelingen skal kunne begrundes sagligt i virksomhedens drift i bred forstand. Ændring af fordelingsnormen fra et indkomstår til et andet skal ligeledes kunne begrundes med en reel udvikling i virksomhedens drift.

Udgangspunktet vil være, at ægtefællerne deler resultatet ligeligt, eftersom bestemmelsens målgruppe er ægtefæller, som er ligeværdige partnere i virksomheden. En lighedeling vil altid kunne accepteres skattemæssigt. En skævdeling af resultatet kan imidlertid også accepteres i skatteretlig henseende, hvis fordelingen er sagligt begrundet. Derved sikres bl.a., at to interessenter, der bliver gift, kan bevare samme fordelingsnorm, hvis virksomheden drives uændret videre efter ægteskabet.

Kravet om fordelings saglige begrundelse er en mulighed for ligningsmyndighederne for at korrigere i de tilfælde, hvor resultatet skævdeles i betydelig grad uden sammenhæng med ægtefællernes økonomiske og arbejdsmæssige indsats i virksomheden.

Det forventes, at betingelsen om fordelings saglige begrundelse kun vil få betydning i ganske sjældne tilfælde. Hvis betingelserne for at anvende bestemmelsen i øvrigt er opfyldt, anerkendes ægtefællernes skævdeling af resultatet i samme omfang som skævdeling anerkendes i erhvervsfællesskaber mellem personer, der ikke er interesseforbundne. Det betyder eksempelvis, at en vis skævdeling under hensyntagen til, at den ene ægtefælle har foretaget et større kapitalindskud i virksomheden end den anden ægtefælle, er tilladt.

Det foreslås, at virksomhedens skattemæssige resultat opgøres under ét, før ægtefællerne fordele overskuddet, hvilket bl.a. har den konsekvens, at skattemæssige afskrivninger fragår i virksomhedens resultat inden fordelingen mellem ægtefællerne, og at ægtefællerne derfor ikke kan anvende forskellige afskrivningssatser. Renteudgifter vedrørende virksomheden medregnes ligeledes hos ægtefællerne efter samme forhold, som virksomhedens resultat fordeles mellem ægtefællerne. Virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen foreslås ligeledes at skulle anvendes af ægtefællerne under ét, jf. bemærkningerne til § 2.

Dette er en afvigelse i forhold til de almindelige regler om opgørelse af det skattepligtige resultat for interessenter, hvor hver enkelt interessent kan foretage individuelle skattemæssige afskrivninger, ligesom hver enkelt interessent individuelt kan vælge, hvorvidt den pågældende vil anvende virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen eller personskattelovens regler.

Afvigelsen skyldes, at anvendelsen af bestemmelserne derved kompliceres mindst muligt for alle parter, bl.a. kan ægtefællerne undgå at føre hvert sit skateregnskab vedrørende deres fælles virksomhed.

Dødsfald

I det indkomstår en af ægtefællerne dør, beskattes indkomst fra virksomheden hos den ægtefælle, der ejer virksomheden.

Hvis en efterlevende ægtefælle har drevet afdødes erhvervsvirksomhed (eller har været medarbejdende ægtefælle) indeholder dødsboskatteloven regler, der gør det muligt for dødsboet at bestemme, at den efterlevende ægtefælle beskattes af et rimeligt arbejdsvederlag for den indsats, der er ydet i virksomheden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet. Beløbet kan så fradrages hos afdøde/boet.

Hvis omvendt afdøde har drevet den efterlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed (eller har været medarbejdende ægtefælle) har den efterlevende ægtefælle mulighed for at bestemme, at et rimeligt arbejdsvederlag for afdødes arbejdsindsats i virksomheden beskattes hos afdøde/boet. Beløbet kan så fradrages ved opgørelsen af den efterlevende ægtefælles skattepligtige indkomst.

Disse regler vil også gælde for ægtefæller, som opfylder betingelserne for at anvende den nye bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, indtil dødsfaldet. Hele virksomhedens resultat indtil dødsfaldet vil således ikke skulle beskattes hos ejeren af virksomheden, men vil i henhold til dødsboskattelovens regler kunne fordeles mellem ægtefællerne efter en fordelingsnorm begrundet i virksomhedens drift.

Omgørelse af valg

Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse er frivillig og kan - ligesom overførsel til medarbejdende ægtefælle - ske på ægtefællernes anmodning i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for det pågældende indkomstår. Hvis reglen anvendes, vil begge ægtefæller i skattemæssig henseende blive anset som selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis reglen ikke (kan) anvendes i et efterfølgende indkomstår, vil den ene ægtefælle ikke længere kunne anses for selvstændigt erhvervsdrivende, men den anden ægtefælle vil

kunne succedere i dennes skattemæssige forhold vedrørende virksomheden.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 25 A, stk. 9, indsættes en regel, der gør det muligt for ægtefællerne at omgøre deres anmodning om at anvende reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle eller om at anvende den foreslåede fordelingsbestemmelse i stk. 8. Det foreslås, at ægtefællerne kan omgøre deres valg, hvis begge ægtefæller inden ligningsfristens udløb - dvs. inden den 30. juni i det andet kalenderår efter udløbet af det pågældende indkomstår, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, - tilkendegiver over for den kommunale skattemyndighed, at de ikke ønsker at anvende den pågældende bestemmelse.

Den foreslåede omgørelsesadgang er også ny i relation til reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle. Det er herefter muligt for ægtefæller, der har anmodet om at anvende reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle, at ændre dette valg indtil ligningsfristens udløb. På tilsvarende måde kan anvendelse af den nye fordelingsregel ændres til anvendelse af reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle, forudsat betingelserne herfor er opfyldt.

Efter ligningsfristens udløb har ægtefællerne ikke mulighed for at ændre deres valg. Det gælder, uanset om den kommunale skattemyndighed i medfør af skattestyrelseslovens § 4, stk. 1, genoptager skatteansættelsen for den ene eller begge ægtefæller, fordi der fremlægges nye oplysninger, som kan medføre en ændret skatteansættelse.

En tilsvarende omgørelsesadgang kendes fra virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2, hvor en skattepligtig - indtil ligningsfristens udløb - har mulighed for at omgøre beslutningen om, hvorvidt virksomhedsordningen skal anvendes eller ej.

Til § 2

Til nr. 1

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i virksomhedsskattelovens afsnit I på indkomst fra virksomheden.

Ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås indsat en ny bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, der gør det muligt for ægtefæller med skattemæssig virkning frit at fordele resultatet af en virksomhed, som de driver i fællesskab. Efter forslaget opgøres virksomhedens skattemæssige resultat under ét, før ægtefællerne fordele overskuddet eller underskuddet.

Vælger ægtefællerne at anvende virksomhedsordningen, foreslås det, at ægtefællerne under ét skal anvende virksomhedsordningen på indkomst fra virksomheden.

F. t. l. vedr. kildeskatteloven m.v.

somheden, hvorefter hver af ægtefællerne skal medregne sin andel af de opgjorte beløb.

Dette indebærer bl.a., at kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 7, der overføres til den skattepligtige, fordeles mellem ægtefællerne. Dette er tydeliggjort ved forslaget § 2, nr. 2.

Resterende overskud (skattepligtigt overskud med fradrag af kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige,) fordeles ligeledes mellem ægtefællerne. Dette gælder, hvad enten overskuddet overføres med virkning for indkomståret, jf. § 10, stk. 1, eller overskuddet spares op, jf. § 10, stk. 2.

Beløb, der overføres fra virksomhedens konto for opsparet overskud, jf. § 10, stk. 3, fordeles mellem ægtefællerne. Dette gælder, selv om overskuddet er opsparet på et tidspunkt, hvor virksomhedens overskud blev beskattet hos den ene af ægtefællerne.

Underskud i virksomhedsordningen, der ikke kan modregnes i eventuelt opsparet overskud med tillæg af hertil svarende virksomhedsskat, jf. § 13, fordeles mellem ægtefællerne.

Rentekorrektion, jf. § 11, fordeles mellem ægtefællerne. Ligeledes fordeles overførsel af værdier til og fra indskudskontoen mellem ægtefællerne.

Virksomhedsskatteloven indeholder ikke regler om konsekvenserne af, at en virksomhed, der hidtil har været drevet - eller i overvejende grad har været drevet - af den ene af ægtefællerne, overgår til at være drevet af ægtefællerne i fællesskab eller omvendt. Det antages imidlertid i praksis, at anvendelsen af de generelle regler i kildeskattelovens § 25 A ikke indebærer, at virksomhedsordningen anses for ophørt. Det vil sige, at der i de nævnte situationer finder succession sted mellem ægtefællerne.

Til nr. 2

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan i stedet for at anvende virksomhedsordningen vælge at beregne et kapitalafkast af erhvervs-mæssige aktiver efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 22 a (kapitalafkastordningen). Kapitalafkastet fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten.

Ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås indsat en ny bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, der gør det muligt for ægtefæller med skattemæssig virkning frit at fordele resultatet af en virksomhed, som de driver i fællesskab. Efter forslaget opgøres virksomhedens skattemæssige resultat under ét, før ægtefællerne fordele overskuddet eller underskuddet.

Vælger ægtefællerne at anvende kapitalafkastordningen, skal kapitalafkastet efter forslaget beregnes for ægtefællerne under ét, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af kapitalafkastet ved op-

gørelsen af den personlige indkomst og kapitalindkomsten.

Til nr. 3

Ændringen i det nugældende § 22 a, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvensændring som følge af, at der indsættes en ny bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 2, jf. ovenfor under nr. 1.

Til nr. 4

Skattepligtige personer, der anvender kapitalafkastordningen kan foretage henlæggelse til konjunkturudligning efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 22 b (konjunkturudligningsordningen). Efter forslaget skal konjunkturudligningsordningen anvendes for ægtefællerne under ét, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af fradrag for henlæggelser henholdsvis sin andel af indtægtsføring af henlæggelser. Indtægtsføring af henlæggelser skal fordeles mellem ægtefællerne, selv om henlæggelsen blev foretaget på et tidspunkt, hvor virksomhedens overskud blev beskattet hos den ene ægtefælle.

Som nævnt i bemærkningerne til nr. 1 indeholder virksomhedsskatteloven ikke regler om konsekvenserne af, at en virksomhed, der hidtil har været drevet - eller i overvejende grad har været drevet - af den ene ægtefælle, overgår til at være drevet af ægtefællerne i fællesskab eller omvendt. Det må antages, at anvendelsen af de generelle regler i kildeskattelovens § 25 A ikke indebærer, at kapitalafkastordningen i disse tilfælde anses for ophørt. Det vil sige, at der i de nævnte situationer finder succession sted mellem ægtefællerne.

Til nr. 5

For at give selvstændige erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen større mulighed for at foretage indskud på kapitalpensionsordninger, er der i virksomhedsskattelovens § 23 a givet den skattepligtige mulighed for at vælge at medregne højst 25.000 kr. af kapitalafkast, som overføres efter § 5, stk. 1, nr. 3, eller som beregnes efter § 22 a, til den personlige indkomst. Beløbet på 25.000 kr. er et grundbeløb, der reguleres efter personsattelovens § 20.

Er den skattepligtige gift, og vælger ægtefællerne at anvende den foreslåede nye bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, foreslås det, at hver af ægtefællerne skal kunne vælge at medregne højst 25.000 kr. af kapitalafkastet til den personlige indkomst.

Til § 3

I henhold til konkursskattelovens § 9, stk. 1, 1.

pkt., finder kildeskattelovens § 25 A ikke anvendelse, hvis den ægtefælle, der ejer virksomheden, er under konkurs ved udgangen af indkomståret. Dog gælder en løn aftale mellem ægtefællerne i henhold til kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, fra indkomstårets begyndelse indtil konkursdekretets afsigelse. Det foreslås, at dette også skal gælde den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8. Derved får ægtefællerne mulighed for at fordele virksomhedens resultat indtil konkursdekretets afsigelse på samme måde som ugifte.

Tilsvarende foreslås, at kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, også skal gælde for insolvente dødsboer fra indkomstårets begyndelse indtil det tidspunkt, hvor skifteretten træffer beslutning om insolvensbehandling.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at det gaveafgiftspligtige område udvides med:

- personer, der har haft fælles bopæl med gavegiver i de sidste 2 år før modtagelsen af gaven, og personer der tidligere har haft fælles bopæl med gavegiver i en sammenhængende periode på mindst 2 år, når den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse, herunder i en ældrebolig,

- plejebørn, der har haft bopæl hos gavegiver i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos gavegiver sammen med plejebarnet.

Det indebærer en lempelse af beskatningen, idet sådanne gaver fremover ikke udløser indkomstskat, men alene gaveafgift i det omfang det afgiftsfri beløb er overskredet.

Det foreslås, at der skal gælde en tilsvarende afgiftsfri bundgrænse som ved gaver til børn, børnebørn eller forældre.

Ugifte samlevende og plejebørn, der opfylder bopælskravet, vil fremover være ligestillet med andre nærtstående, såvel i boafgiftsmæssig som i gaveafgiftsmæssig henseende.

Retningslinierne i Skatteministeriets vejledning nr. 77 af 6. april 1990 om arveafgift for plejebørn, samlevende personer og registrerede partnere m.v. vil være retningsgivende for told- og skatteregionernes afgørelser af om bopælskravet er opfyldt.

Til nr. 2

Det foreslås, at der betales 15 pct. i afgift af gaver til personer, der efter den foreslåede bestemmelse i § 4, nr. 1, ligestilles med andre nærtstående, i det omfang gaverne overstiger det afgiftsfri beløb.

Det indebærer, at der ved gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn, der opfylder bopælskravet, skal betales en tilsvarende afgift (15 pct.) som i afgift af gaver til børn, børnebørn og forældre og med en tilsvarende afgiftsfri bundgrænse (41.400 kr. i 1997).

Til nr. 3

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 4

Efter reglerne i arveafgiftsloven blev forskud på forventet arv til personer, der ikke var omfattet af gaveafgiftsreglerne, arveafgiftsberigtiget ved givers død. Efter reglerne i boafgiftsloven anses forskud på forventet arv som gave, og det er indkomstskattepligtigt for personer, der ikke er omfattet af gaveafgiftsreglerne. Afgiftsberigtigelsen udskydes således ikke længere til givers død.

Forskud på forventet arv, der inden den 1. juli 1995 er givet til personer, der på det tidspunkt ikke var omfattet af gaveafgiftsreglerne, f.eks. ugifte samlevende, plejebørn eller eget barn eller stedbarns ugifte samlevende, blev efter de dagældende regler ikke afgiftsberigtiget på det tidspunkt, hvor forskuddet blev givet. På denne baggrund indeholder den gældende bestemmelse i § 50 en regel om, at der ved givers død betales gaveafgift på 36,25 pct. af forskuddet, når modtageren, hverken på det tidspunkt, hvor forskuddet blev givet eller ved givers død, var omfattet af § 22.

Ugifte samlevende og plejebørn vil med lovforslagets § 4, nr. 1, blive omfattet af § 22, og § 50 finder derfor ikke anvendelse. § 50 finder heller ikke anvendelse, hvis eget barn eller stedbarn og dennes ugifte samlevende har indgået ægteskab efter det tidspunkt, hvor forskud på forventet arv blev givet, idet barn eller stedbarns ægtefælle, herunder efterlevende ægtefælle, er omfattet af § 22.

Det foreslås derfor, at der i § 50 indsættes et stk. 2, hvorefter der af forskud på forventet arv, der er givet inden den 1. juli 1995, skal betales en gaveafgift på 15 pct. ved givers død, når modtageren er omfattet af § 22, stk. 1 eller stk. 2, på tidspunktet for givers død, og forskuddet ikke blev afgiftsberigtiget på det tidspunkt, hvor det blev givet.

Til § 5

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Det foreslås, at bestemmelserne skal have virkning fra og med indkomståret 1998.

Lempelse af beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Det foreslås, at ændringerne af reglerne om det gaveafgiftspligtige område får virkning for gaver modtaget den 1. januar 1998 eller senere.

Det indebærer, at gaver, der modtages i kalenderåret 1998, ud over det afgiftsfrie beløb, er afgiftspligtige,

og der skal senest den 1. maj 1999 indgives gaveanmeldelse. Gaver, der modtages i kalenderåret 1997 eller tidligere, er indkomstskattepligtige for modtageren.

Det foreslås, at ændringen af reglerne for behandling af forskud på forventet arv får virkning for forskud, hvor giver er død den 1. januar 1998 eller senere.

Det indebærer, at der af forskud på forventet arv til ugifte samlevende og plejebørn givet inden den 1. juli 1995, og hvor giver er død inden den 1. januar 1998 skal betales en gaveafgift på 36,25 pct. af forskuddet.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »1. og 2. pkt.« til: »1. pkt.« og efter »i overvejende grad driver virksomheden« indsættes: », jf. dog stk. 8«.

2. I § 25 A, stk. 2, indsættes efter »der har rådighed over virksomheden som nævnt i § 24 A«: », jf. dog stk. 8«.

3. I § 25 A, stk. 3, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7.« til: »jf. dog stk. 7 og 8.«.

4. I § 25 A, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »efter denne lov«: »og lov om arbejdsmarkedsfonde« og efter »A-skat«: »og arbejdsmarkedsbi- drag«.

5. I § 25 A, stk. 7, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 8«.

6. I § 25 A indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Deltager begge ægtefæller i væsentligt og ligeligt omfang i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed, og hæfter ægtefællerne i samme omfang for virksomhedens forpligtelser, kan ægtefællerne efter anmodning fordele virksomhedens resultat mellem sig i det omfang, fordelingen sagligt kan begrundes i virksomhedens drift. Virksomhedens resultat opgøres under ét efter skattelovgivningens almindelige regler, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af resultatet ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig

indkomst og kapitalindkomst, jf. personskattelovens §§ 2-4.

Stk. 9. Ægtefæller kan omgøre deres beslutning om at anvende reglerne i stk. 3 og 8, hvis tilkendegivelse herom sker fra begge ægtefæller til den kommunale skattemyndighed inden udløbet af den i skattestyrelseslovens § 3, stk. 1, nævnte frist.«.

§ 25 A. Indkomst, der vedrører en erhvervs- virksomhed, medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst, jf. personskattelovens §§ 2-4, hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Deltager begge ægtefæller i driften, medregnes indkomst som nævnt i 1. og 2. pkt. hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden.

Stk. 2. Kapitalafkast efter virksomhedsskatte- lovens § 7, der overføres til den skattepligtige, medregnes dog ved opgørelsen af skatte- pligtig indkomst og kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der har rådighed over virk- somheden som nævnt i § 24 A.

Stk. 3. Hvis ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udgang, begge har deltaget i væsentlig omfang i driften af den ene ægte- fælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan ægtefællerne anmode om, at indtil 50 pct., dog højst et grundbeløb på 117.300 kr., af virksom- hedens overskud opgjort efter stk. 4 overføres til den ægtefælle, der ikke i overvejende grad driver virksomheden, som skattepligtig ind- komst og personlig indkomst hos denne, jf. dog stk. 7. Det overførte beløb må dog ikke stå i åbenbart misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats i erhvervsvirksom- heden. Grundbeløbet på 117.300 kr. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 4. Ved beregningen af den del af overskuddet, der efter stk. 3 overføres til den anden ægtefælle, opgøres virksomhedens overskud efter reglerne for opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinster på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud.

Stk. 5. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst efter stk. 1 nedsættes med det beløb, der overføres til den medarbejdende ægtefælle efter stk. 3.

Stk. 6. Er samlivet mellem ægtefællerne ophørt i løbet af indkomståret, gælder stk. 1-5 ikke. Er samlivet ophørt af anden grund end en ægtefælles død, medregnes den i stk. 1 nævnte indkomst fra virksomheden indtil samlivets ophør dog ved indkomstopgørelsen for den ægtefælle, der i overvejende grad har drevet virksomheden.

Stk. 7. En lønaftale mellem ægtefæller, der begge deltager i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan tillægges skattemæssig virkning, hvis pligterne efter denne lov til at indeholde og indbetale A-skat overholdes. I de indkomstår, hvor en lønaftale finder anvendelse i hele året eller en del af året, kan stk. 3 ikke anvendes. Lønaftalen kan først tillægges skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor aftalen træder i kraft. Lønnen til den ægtefælle, der ikke i overvejende grad driver virksomheden, må ikke stå i åbenbart misforhold til ægtefællens arbejdsindsats i erhvervsvirksomheden. Den ægtefælle, der efter stk. 1 skal medregne indkomst vedrørende erhvervsvirksomheden, betragtes som arbejdsgiver med de pligter, der følger af skattelovgivningens almindelige regler. Den anden ægtefælle betragtes som lønmodtager.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, anvender ægtefællerne under ét virksomhedsordningen på indkomst fra

virksomheden, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af de opgjorte beløb.«
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

§ 2. - - -

Stk. 3. Driver den skattepligtige flere virksomheder, behandles samtlige virksomheder som én virksomhed ved anvendelsen af virksomhedsordningen.

Stk. 4. Beløb, der overføres mellem virksomhedsordningen og privatøkonomien, skal bogføres særskilt for hver post med virkning fra det tidspunkt, hvor overførslen finder sted, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. Overførsel af biler, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, skal bogføres med virkning fra starten af indkomståret. Overførsel af finansielle aktiver og passiver, indskud og overførsler efter § 5, der kan foretages inden fristen for indgivelse af selvangivelse, skal bogføres med virkning fra indkomstårets udløb.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabet samt om den form, hvori oplysningerne til brug for selvangivelsen skal afgives.

2. I § 22 a, *stk. 1*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, beregner ægtefællerne under ét et kapitalafkast, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af kapitalafkastet ved opgørelsen af den personlige indkomst og kapitalindkomsten.«

3. I § 22 a, *stk. 1*, 3. *pkt.*, der bliver 4. *pkt.*, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

§ 22 a. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan i stedet for at anvende virksomhedsordningen efter afsnit I vælge at beregne et kapitalafkast af de erhvervmæssige aktiver efter reglerne i dette afsnit. Kapitalafkastet fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten. § 2, stk. 2, 1.-3. *pkt.* og stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

- - -

4. I § 22 b, *stk. 1*, indsættes efter 1. *pkt.*:

»Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens §

25 A, stk. 8, anvender ægtefællerne under ét reglerne om henlæggelse til konjunkturudligning, hvorefter hver af ægtefællerne medregner sin andel af fradrag for henlæggelser henholdsvis indtægtsføring af henlæggelser.«

§ 22 b. Skattepligtige personer, der anvender § 22 a, kan foretage henlæggelse til konjunkturudligning. Henlæggelsen kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, for hvilket henlæggelsen foretages (henlæggelsesåret). Henlæggelsen kan højst udgøre 25 pct. af overskuddet af selvstændig erhvervsvirksomhed i henlæggelsesåret, opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelse til investeringsfonds, med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Henlæggelsen skal mindst udgøre 5.000 kr. Der kan ikke foretages henlæggelse for indkomstår, for hvilke der indtægtsføres henlæggelser, jf. stk. 4, 6 og 7. Procentsatserne for henlæggelse til konjunkturudligning og investeringsfonds kan tilsammen højst udgøre 25 pct.

5. I § 23 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2*. Er den skattepligtige gift, og anvender ægtefællerne bestemmelsen i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, kan hver af ægtefællerne anvende reglerne i stk. 1.«

§ 23 a. Den skattepligtige kan vælge at medregne højst 25.000 kr. af kapitalafkast, som overføres efter § 5, stk. 1, nr. 3, litra a, eller som beregnes efter § 22 a, til den personlige indkomst. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

§ 3

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 745 af 21. september 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 13 C, *stk. 1*, ændres »Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7,« til: »Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7 og 8,«

§ 9. Kildeskattelovens § 25 A finder ikke an-

vendelse, hvis den ægtefælle, der ejer virksomheden, er under konkurs ved udgangen af indkomståret. Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, gælder dog fra indkomstårets begyndelse indtil konkursdekretets afsigelse.

§ 13 C. Kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, gælder fra indkomstårets begyndelse indtil det tidspunkt, hvor skifteretten træffer beslutning om insolvensbehandling.

§ 4

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 22, *stk. 1*, affattes således:

»En person kan afgiftsfrit give gaver, hvis samlede værdi inden for et kalenderår ikke overstiger et grundbeløb (i 1987-niveau) på 32.100 kr. til

- a) afkom, stedbørn og deres afkom,
- b) afdødt barns eller stedbarns efterlevende ægtefælle,
- c) forældre,
- d) personer, der har haft fælles bopæl med gavgiver i de sidste 2 år før modtagelsen af gaven, og personer, der tidligere har haft fælles bopæl med gavgiver i en sammenhængende periode på mindst 2 år, når den fælles bopæl alene er ophørt på grund af institutionsanbringelse, herunder i en ældrebolig,
- e) plejebørn, der har haft bopæl hos gavgiver i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos gavgiver sammen med plejebarnet, og
- f) stedforældre og bedsteforældre.«

§ 22. En person kan afgiftsfrit give afkom, stedbørn og deres afkom, afdødt barns eller stedbarns efterlevende ægtefælle, forældre, stedforældre og bedsteforældre gaver, hvis samlede værdi inden for et kalenderår ikke overstiger et grundbeløb (i 1987-niveau) på 32.100 kr.

2. § 23, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Der skal betales 15 pct. i afgift af gaver til

personer som nævnt i § 22, stk. 1, litra a-e, i det omfang gaverne i et kalenderår overstiger det i § 22, stk. 1, nævnte beløb.«.

3. I § 23, stk. 2, ændres »stedforældre og bedsteforældre« til: »personer som nævnt i § 22, stk. 1, litra f«.

§ 23. Der skal betales 15 pct. i afgift af gaver til afkom, stedbørn og deres afkom, afdødt barns eller stedbarns efterlevende ægtefælle og forældre, i det omfang gaverne i et kalenderår overstiger det i § 22, stk. 1, nævnte beløb. Der skal ligeledes betales 15 pct. i afgift af gaver til barns eller stedbarns ægtefælle, i det omfang gaverne i et kalenderår overstiger det i § 22, stk. 2, nævnte beløb.

Stk. 2. Der skal betales 36,25 pct. i afgift af gaver til stedforældre og bedsteforældre, i det omfang gaverne i et kalenderår overstiger det i § 22, stk. 1, nævnte beløb.

4. I § 50 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Har en person inden denne lovs ikrafttræden givet forskud på forventet arv til

en person, der på tidspunktet for givers død er omfattet af § 22, stk. 1 eller stk. 2, og er forskuddet ikke blevet afgiftsberigtiget på det tidspunkt, hvor det blev givet, skal der ved givers død betales en gaveafgift på 15 pct. af forskuddet.«.

§ 50. Har en person inden denne lovs ikrafttræden givet forskud på forventet arv til en person, der på det tidspunkt, hvor forskuddet blev givet, eller ved givers død ikke var omfattet af § 22, skal der ved givers død betales en gaveafgift på 36,25 pct. af forskuddet.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1-3 har virkning fra og med indkomståret 1998.

Stk. 3. § 4, nr. 1-3 har virkning for gaver modtaget den 1. januar 1998 eller senere og § 4, nr. 4, har virkning for forskud på forventet arv, hvor giver er død den 1. januar 1998 eller senere.

Skriftlig fremsættelse (29. oktober 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, virksomhedsskatteloven, konkursskatteloven og boafgiftsloven. (Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed og lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.).

(Lovforslag nr. L 52).

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af kildeskatteloven, virksomhedsskatteloven og konkursskatteloven med henblik på at udvide ægtefællers mulighed for, med skattemæssig virkning, at fordele resultatet fra fælles drevet erhvervsvirksomhed. Lovforslaget indeholder endvidere forslag til ændring af boafgiftsloven med henblik på lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed.

Formålet med lovforslaget er at give ægtefæller, der som ligeværdige partnere driver den enes eller begges erhvervsvirksomhed, udvidede muligheder for med skattemæssig virkning at fordele resultatet fra virksomheden mellem sig. Hidtil har disse ægtefæller været henvist til at anvende reglerne om medarbejdende ægtefælle eller reglerne om lønaftaler mellem ægtefæller ved fordelingen af virksomhedens overskud. Disse regler foreslås opretholdt sideløbende med den nye bestemmelse.

Det foreslås, at ægtefæller frit kan dele resultatet fra erhvervsvirksomheden mellem sig, hvis ægtefællerne begge deltager i væsentligt og ligeligt omfang i driften af virksomheden, ægtefællerne hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser og fordelingen er sagligt begrundet i virksomhedens drift.

For ægtefæller, der opfylder disse betingelser, medfører forslaget, at begge ægtefæller - afhængig af virksomhedens overskud - har mu-

lighed for at medregne indkomst fra virksomheden uden begrænsning og derfor kan udnytte bundfradraget ved beregning af topskatten på 251.200 kr. (1998) fuldt ud. Hvis ægtefællerne udelukkende kan anvende reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle, vil den ene ægtefælle højst kunne medregne 155.100 kr. (1998) af virksomhedens overskud ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst. Ægtefællernes samlede skat bliver således mindre end det ville være tilfældet, hvis reglerne om overførsel til medarbejdende ægtefælle anvendes.

Det er ikke på grundlag af de foreliggende statistiske oplysninger muligt at udarbejde et præcist skøn over forslaget provenumæssige konsekvenser.

Ægtepar, der opfylder betingelserne for at kunne udnytte forslagens regler, skønnes at være en begrænset andel af dem, der befinder sig blandt de 15.000 par, der efter gældende regler overfører det maksimale beløb.

Forslaget vurderes at medføre et provenutab i størrelsesordenen 10-20 mill. kr. årligt. Provenutabet vedrører alene staten.

Lempelse af beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.

Forslaget går ud på at lempe beskatningen af gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn, således at de ikke blot boafgiftsmæssigt, men også i relation til gaveafgift ligestilles med andre nærtstående.

Efter de gældende regler er gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn ikke omfattet af gaveafgiftsreglerne i boafgiftsloven og sådanne gaver udløser derfor indkomstskat.

Efter forslaget skal der af gaver mellem ugifte samlevende og gaver til plejebørn betales 15 pct. i afgift og med tilsvarende afgiftsfri bundgrænse som for børn m.v. (41.400 kr. i 1997).

De foreslåede ændringer vil være lempende for gavemodtagere, men skærpende for gavegi-

vere, idet de fremover vil hæfte solidarisk for afgiftens betaling.

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Der foreligger ingen tilgængelige statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et underbygget skøn over provenutabet ved forslaget. Det antages dog, at der kun i begrænset omfang forekommer indkomstskattepligtige

gaveoverdragelser til de omfattede persongrupper, og provenutabet skønnes derfor ikke at ville overstige ca. 5-10 mill. kr. årligt. Ca. halvdelen af provenutabet vedrører kommunerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.